KOMISJA
EUROPEJSKA

Bruksela, dnia 20.9.2022 r.
COM(2022) 479 final/2

2022/0294 (NLE)

Wniosek

# DECYZJA WYKONAWCZA RADY

## zmieniająca decyzję wykonawczą (UE) 2020/1350 w sprawie udzielenia Republice Litewskiej tymczasowego wsparcia na podstawie rozporządzenia (UE) 2020/672 w celu zmniejszenia zagrożeń związanych z bezrobociem w sytuacji nadzwyczajnej, jaka wystąpiła w związku z pandemią COVID-19

# UZASADNIENIE

## 1. KONTEKST WNIOSKU

### • Przyczyny i cele wniosku

Rozporządzenie Rady (UE) 2020/672 („rozporządzenie w sprawie SURE”) określa ramy prawne udzielania pomocy finansowej Unii państwom członkowskim, które w wyniku pandemii COVID-19 doświadczają poważnych zakłóceń gospodarczych lub są nimi istotnie zagrożone. Wsparcie w ramach SURE służy finansowaniu przede wszystkim mechanizmów zmniejszonego wymiaru czasu pracy lub podobnych środków służących ochronie pracowników i osób samozatrudnionych, a tym samym zmniejszeniu skali bezrobocia i utraty dochodów, a dodatkowo także finansowaniu niektórych środków ochrony zdrowia, w szczególności w miejscu pracy.

7 sierpnia 2020 r. Litwa zwróciła się do Unii o pomoc finansową, a 25 września 2020 r. Rada, w drodze decyzji wykonawczej (UE) 2020/1350, przyznała Litwie pomoc finansową, aby uzupełnić krajowe działania w celu uwzględnienia wpływu pandemii COVID-19 oraz odpowiedzieć na konsekwencje społeczno-gospodarcze tej pandemii dla pracowników i osób samozatrudnionych.

11 marca 2021 r. Litwa ponownie zwróciła się z wnioskiem o pomoc finansową Unii na podstawie rozporządzenia w sprawie SURE. W odpowiedzi na ten wniosek decyzja wykonawcza Rady (UE) 2020/1350 została zmieniona decyzją wykonawczą Rady (UE) 2021/678 z dnia 23 kwietnia 2021 r.

8 sierpnia 2022 r. Litwa po raz trzeci zwróciła się z wnioskiem o pomoc finansową Unii na podstawie rozporządzenia w sprawie SURE.

Zgodnie z art. 6 ust. 2 rozporządzenia w sprawie SURE Komisja skonsultowała się z władzami litewskimi w celu zweryfikowania nagłego i znacznego wzrostu faktycznych i planowanych wydatków związanych bezpośrednio z litewskimi instrumentami rynku pracy spowodowanego przez pandemię COVID-19. Dotyczy to w szczególności następujących już istniejących środków, o których mowa w decyzji wykonawczej Rady (UE) 2020/1350:

a) mechanizmu dofinansowania dla pracodawców do szacunkowego wynagrodzenia każdej zatrudnionej osoby, która pozostaje bez pracy, jako wsparcie w czasie stanu wyjątkowego lub podczas kwarantanny. Przed dniem 1 stycznia 2021 r. pracodawca mógł wybrać, czy woli skorzystać z dofinansowania pokrywającego 70 % wynagrodzenia, do maksymalnej kwoty równej 1,5-krotności minimalnego wynagrodzenia, czy też z dofinansowania pokrywającego 90 % wynagrodzenia (100 % w przypadku pracowników w wieku co najmniej 60 lat), do maksymalnej kwoty równej minimalnemu wynagrodzeniu. Od 1 stycznia 2021 r. pracodawca może otrzymywać dofinansowanie pokrywające 100 % wynagrodzenia, do maksymalnej kwoty równej 1,5-krotności minimalnego wynagrodzenia. Pracodawcy korzystający z tego mechanizmu muszą utrzymać zatrudnienie co najmniej 50 % pracowników przez co najmniej trzy miesiące po zakończeniu okresu dofinansowania.

b) mechanizmu dofinansowania dla pracowników, którzy wracają do pracy po okresie pozostawania bez pracy, przez maksymalnie sześć miesięcy od powrotu do pracy. Przed 1 lipca 2021 r. obowiązywał limit, zgodnie z którym wysokość dotacji nie mogła przekraczać minimalnego wynagrodzenia albo dwukrotności minimalnego

wynagrodzenia, w zależności od rodzaju działalności gospodarczej prowadzonej przez pracodawcę. Kwota dofinansowania wypłacana w pierwszym i drugim miesiącu po powrocie do pracy mogła wynosić nawet 100 % wynagrodzenia pracownika, w trzecim i czwartym – 50 %, a w piątym i szóstym – 30 %. Od 1 lipca 2021 r. dofinansowanie wypłacano również pracownikom, którzy wracają do pracy po okresie pozostawania bez pracy, przez maksymalnie sześć miesięcy od powrotu do pracy. Dotacja w pierwszym miesiącu wynosi 100 % wynagrodzenia pracownika, ale nie więcej niż 0,9 płacy minimalnej, w drugim miesiącu 100 % wynagrodzenia pracownika, ale nie więcej niż 0,6 płacy minimalnej. Dofinansowanie to można uznać za środek podobny do mechanizmów zmniejszonego wymiaru czasu pracy, o których mowa w rozporządzeniu (UE) 2020/672, ponieważ służyło ono zapewnieniu wsparcia dochodu dla pracowników oraz pomaga w utrzymaniu istniejących stosunków pracy.

Litwa przekazała Komisji stosowne informacje.

Uwzględniając dostępne dowody, Komisja zwraca się do Rady z wnioskiem o przyjęcie decyzji wykonawczej o udzieleniu Litwie pomocy finansowej na podstawie rozporządzenia w sprawie SURE w celu wsparcia powyższych środków.

- **Spójność z przepisami obowiązującymi w tej dziedzinie polityki**

Niniejszy wniosek jest w pełni zgodny z rozporządzeniem Rady (UE) 2020/672, na podstawie którego jest przedkładany.

Niniejszy wniosek stanowi uzupełnienie innego instrumentu prawnego Unii przewidującego udzielenie wsparcia państwom członkowskim w sytuacjach nadzwyczajnych, a mianowicie rozporządzenia Rady (WE) nr 2012/2002 z dnia 11 listopada 2002 r. ustanawiającego Fundusz Solidarności Unii Europejskiej („rozporządzenie (WE) nr 2012/2002”). 30 marca 2020 r. przyjęto rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2020/461, które zmienia powyższy instrument w celu rozszerzenia jego zakresu w sposób, który uwzględnia poważne sytuacje kryzysowe dotyczące zdrowia publicznego, oraz określa konkretne działania kwalifikujące się do finansowania.

- **Spójność z innymi politykami Unii**

Wniosek jest jednym z licznych środków opracowanych w odpowiedzi na obecną pandemię COVID-19, takich jak „inicjatywa inwestycyjna w odpowiedzi na koronawirusa”, i stanowi uzupełnienie innych instrumentów wspierających zatrudnienie, takich jak Europejski Fundusz Społeczny i Europejski Fundusz na rzecz Inwestycji Strategicznych (EFIS) / InvestEU. Wykorzystując operacje zaciągania i udzielania pożyczek jako wsparcie państw członkowskich w konkretnym przypadku pandemii COVID-19, wniosek ten jest wykorzystywany przez państwa członkowskie na drugiej linii obrony, na potrzeby finansowania mechanizmów zmniejszonego wymiaru czasu pracy oraz podobnych rozwiązań, co może pomóc w ochronie miejsc pracy, a tym samym pracowników i osób samozatrudnionych, przed ryzykiem bezrobocia.

## 2. PODSTAWA PRAWNA, POMOCNICZOŚĆ I PROPORCJONALNOŚĆ

- **Podstawa prawna**

Podstawą prawną niniejszego instrumentu jest rozporządzenie Rady (UE) 2020/672.

- **Pomocniczość (w przypadku kompetencji niewyłącznych)**

Niniejszy wniosek jest odpowiedzią na wniosek państwa członkowskiego i stanowi wyraz europejskiej solidarności poprzez udzielenie pomocy finansowej Unii w formie tymczasowych pożyczek na rzecz państwa członkowskiego dotkniętego pandemią COVID-19. Taka pomoc finansowa pozwala sprostać – na drugiej linii obrony – zwiększonym wydatkom publicznym rządu, w sposób tymczasowy i w odniesieniu do mechanizmów zmniejszonego wymiaru czasu pracy oraz podobnych rozwiązań. Pomoże ona państwom członkowskim w ochronie miejsc pracy, a tym samym w ograniczeniu narażenia pracowników i osób samozatrudnionych na ryzyko bezrobocia i utraty dochodów.

Wsparcie takie pomoże ludności cierpiącej z powodu kryzysu oraz przyczyni się do ograniczenia bezpośrednich skutków społecznych i gospodarczych spowodowanych obecnym kryzysem związanym z COVID-19.

- **Proporcjonalność**

Wniosek jest zgodny z zasadą proporcjonalności. Nie wykracza on poza to, co jest konieczne, by osiągnąć cele instrumentu.

## 3. WYNIKI OCEN *EX POST*, KONSULTACJI Z ZAINTERESOWANYMI STRONAMI I OCEN SKUTKÓW

- **Konsultacje z zainteresowanymi stronami**

Ze względu na pilną potrzebę przygotowania wniosku w celu jego szybkiego przyjęcia przez Radę nie można było przeprowadzić konsultacji z zainteresowanymi stronami.

- **Ocena skutków**

Z uwagi na pilny charakter wniosku nie przeprowadzono oceny skutków.

## 4. WPŁYW NA BUDŻET

Komisja powinna mieć możliwość zaciągania pożyczek na rynkach finansowych w celu udzielenia pożyczek państwom członkowskim wnioskującym o pomoc finansową w ramach instrumentu SURE.

Oprócz gwarancji udzielanych przez państwa członkowskie przewidziano także inne zabezpieczenia na potrzeby zapewnienia stabilności finansowej systemu:

- rygorystyczne i zachowawcze podejście do zarządzania finansowego;
- stworzenie portfela pożyczek, co ogranicza w przypadku poszczególnych państw członkowskich ryzyko koncentracji, roczną ekspozycję i nadmierną ekspozycję, zapewniając jednocześnie przyznanie wystarczających zasobów państwom najbardziej potrzebującym; oraz
- możliwość rolowania długu.

2022/0294 (NLE)

Wniosek

**DECYZJA WYKONAWCZA RADY**

**zmieniająca decyzję wykonawczą (UE) 2020/1350 w sprawie udzielenia Republice Litewskiej tymczasowego wsparcia na podstawie rozporządzenia (UE) 2020/672 w celu zmniejszenia zagrożeń związanych z bezrobociem w sytuacji nadzwyczajnej, jaka wystąpiła w związku z pandemią COVID-19**

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Rady (UE) 2020/672 z dnia 19 maja 2020 r. w sprawie ustanowienia europejskiego instrumentu tymczasowego wsparcia w celu zmniejszenia zagrożeń związanych z bezrobociem w sytuacji nadzwyczajnej (SURE), jaka wystąpiła w związku z pandemią COVID-19[1], w szczególności jego art. 6 ust. 1,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Na wniosek Litwy z 7 sierpnia 2020 r. Rada, w drodze decyzji wykonawczej (UE) 2020/1350[2], przyznała Litwie pomoc finansową w postaci pożyczki o wartości nieprzekraczającej 602 310 000 EUR, o maksymalnym średnim terminie zapadalności wynoszącym 15 lat i okresie dostępności wynoszącym 18 miesięcy, w celu uzupełnienia krajowych działań podejmowanych przez Litwę na rzecz łagodzenia wpływu pandemii COVID-19 oraz w reakcji na konsekwencje społeczno-gospodarcze tej pandemii dla pracowników i osób samozatrudnionych.

(2) Pożyczka miała być wykorzystana przez Litwę na sfinansowanie mechanizmów zmniejszonego wymiaru czasu pracy i podobnych środków, o których mowa w art. 3 decyzji wykonawczej (UE) 2020/1350.

(3) Na wniosek Litwy z 11 marca 2021 r. Rada, w drodze decyzji wykonawczej (UE) 2021/678[3] zmieniającej decyzję wykonawczą (UE) 2020/1350, przyznała Litwie dodatkową pomoc finansową w wysokości 354 950 000 EUR poprzez podwyższenie do 957 260 000 EUR maksymalnej kwoty pożyczki o średnim okresie zapadalności nieprzekraczającym 15 lat i okresie dostępności wynoszącym 18 miesięcy, w celu uzupełnienia krajowych działań podejmowanych przez Litwę na rzecz łagodzenia

[1] Dz.U. L 159 z 20.5.2020, s. 1.

[2] Decyzja wykonawcza Rady (UE) 2020/1350 z dnia 25 września 2020 r. w sprawie udzielenia Republice Litewskiej tymczasowego wsparcia na podstawie rozporządzenia (UE) 2020/672 w celu zmniejszenia zagrożeń związanych z bezrobociem w sytuacji nadzwyczajnej, jaka wystąpiła w związku z pandemią COVID-19, Dz.U. L 314 z 29.9.2020, s. 35.

[3] Decyzja wykonawcza Rady (UE) 2021/678 z dnia 23 kwietnia 2021 r. zmieniająca decyzję wykonawczą (UE) 2020/1350 w sprawie udzielenia Republice Litewskiej tymczasowego wsparcia na podstawie rozporządzenia (UE) 2020/672 w celu zmniejszenia zagrożeń związanych z bezrobociem w sytuacji nadzwyczajnej, jaka wystąpiła w związku z pandemią COVID-19, Dz.U. L 144 z 27.4.2021, s. 12.

wpływu pandemii COVID-19 oraz w reakcji na konsekwencje społeczno-gospodarcze tej pandemii dla pracowników i osób samozatrudnionych.

(4) Dodatkowa pożyczka miała być wykorzystana przez Litwę na sfinansowanie mechanizmów zmniejszonego wymiaru czasu pracy i podobnych środków, o których mowa w art. 3 decyzji wykonawczej (UE) 2021/678 zmieniającej decyzję wykonawczą (UE) 2020/1350.

(5) Pandemia COVID-19 wyłączyła znaczną część ludności Litwy z aktywności zawodowej. Wciąż prowadzi to do nagłego i poważnego wzrostu wydatków publicznych na Litwie w odniesieniu do środków, o których mowa w art. 3 lit. a) i b) decyzji wykonawczej (UE) 2020/1350.

(6) Pandemia COVID-19 oraz nadzwyczajne środki wdrożone przez Litwę w latach 2020, 2021 i 2022, aby zapobiec rozprzestrzenianiu się pandemii oraz złagodzić jej skutki społeczno-gospodarcze i zdrowotne, miały i nadal mają ogromny wpływ na finanse publiczne. W 2020 r. deficyt i dług sektora instytucji rządowych i samorządowych na Litwie wynosiły odpowiednio 7,3 % i 46,6 % produktu krajowego brutto (PKB), a pod koniec 2021 r. ich poziomy zmniejszyły się odpowiednio do 1,0 % i 44,3 %. Według prognozy Komisji z wiosny 2022 r. na koniec 2022 r. deficyt oraz dług sektora instytucji rządowych i samorządowych na Litwie wyniosą odpowiednio 4,6 % i 42,7 % PKB. Ze śródokresowej prognozy Komisji z lata 2022 r. wynika, że PKB Litwy zwiększy się o 1,9 % w 2022 r.

(7) 8 sierpnia 2022 r. Litwa zwróciła się do Unii o dodatkową pomoc finansową w wysokości 141 800 000 EUR przeznaczoną na dalsze uzupełnienie krajowych działań podejmowanych przez to państwo w latach 2020, 2021 i 2022 na rzecz łagodzenia wpływu pandemii COVID-19 oraz w reakcji na jej konsekwencje społeczno-gospodarcze dla pracowników. W szczególności Litwa przedłużyła dodatkowo lub zmieniła mechanizmy zmniejszonego wymiaru czasu pracy i podobne środki wskazane w motywach 8–9.

(8) W „ustawie o zatrudnieniu nr XII-2470” z dnia 21 czerwca 2016 r., zmienionej „ustawą nr XIII-2822” z dnia 17 marca 2020 r., „ustawą nr XIII-2846” z dnia 7 kwietnia 2020 r., „ustawą nr XIII-3005” z dnia 4 czerwca 2020 r., „ustawą nr XIV-131” z dnia 23 grudnia 2020 r., „ustawą nr XIV-351” z dnia 27 maja 2021 r. oraz „ustawą nr XIV-911” z dnia 20 stycznia 2022 r. ([4]), o której mowa w art. 3 lit. a) decyzji wykonawczej (UE) 2020/1350, Litwa wprowadziła mechanizm dofinansowania dla pracodawców do szacunkowego wynagrodzenia każdej zatrudnionej osoby, która pozostaje bez pracy, jako wsparcie w czasie stanu wyjątkowego lub podczas kwarantanny. Przed dniem 1 stycznia 2021 r. pracodawca mógł wybrać, czy woli skorzystać z dofinansowania pokrywającego 70 % wynagrodzenia, do maksymalnej kwoty równej 1,5-krotności minimalnego wynagrodzenia, czy też z dofinansowania pokrywającego 90 % wynagrodzenia (100 % w przypadku pracowników w wieku co najmniej 60 lat), do maksymalnej kwoty równej minimalnemu wynagrodzeniu. Od 1 stycznia 2021 r. pracodawca może otrzymywać dofinansowanie pokrywające 100 % wynagrodzenia, do maksymalnej kwoty równej 1,5-krotności minimalnego wynagrodzenia. Pracodawcy korzystający

[4] Rejestr aktów prawnych (Teisės aktų registras, dalej „TAR”) z 18 marca 2020 r. nr 05703, TAR z 9 kwietnia 2020 r. nr 07511, TAR z 11 czerwca 2020 r. nr 12829, TAR z 29 grudnia 2020 r. nr 28988, TAR z 9 czerwca 2021 r. nr 13151, TAR z 27 stycznia 2022 r. nr 01287.

z tego mechanizmu muszą utrzymać zatrudnienie co najmniej 50 % pracowników przez co najmniej trzy miesiące po zakończeniu okresu dofinansowania.

(9) Zgodnie z „ustawą o zatrudnieniu nr XII-2470” z dnia 21 czerwca 2016 r. zmienioną „ustawą nr XIII-3005” z dnia 4 czerwca 2020 r. i „ustawą nr XIV-351” z dnia 27 maja 2021 r. ([5]), o której mowa w art. 3 lit. b) decyzji wykonawczej (UE) 2020/1350, przed 1 lipca 2021 r. dofinansowanie wypłacano również pracownikom powracającym po okresie pozostawania bez pracy, przez maksymalnie sześć miesięcy od chwili powrotu do pracy. Z zastrzeżeniem limitu na poziomie minimalnego wynagrodzenia lub dwukrotności minimalnego wynagrodzenia, w zależności od rodzaju działalności gospodarczej prowadzonej przez pracodawcę, kwota dofinansowania wypłacana w pierwszym i drugim miesiącu po powrocie do pracy mogłaby wynosić nawet 100 % wynagrodzenia pracownika, w trzecim i czwartym – 50 %, a w piątym i szóstym – 30 %. Od 1 lipca 2021 r. dofinansowanie wypłacano również pracownikom, którzy wracają do pracy po okresie pozostawania bez pracy, przez maksymalnie sześć miesięcy od powrotu do pracy. Dotacja w pierwszym miesiącu wynosi 100 % wynagrodzenia pracownika, ale nie więcej niż 0,9 płacy minimalnej, w drugim miesiącu – 100 % wynagrodzenia pracownika, ale nie więcej niż 0,6 płacy minimalnej. Dofinansowanie to można uznać za środek podobny do mechanizmów zmniejszonego wymiaru czasu pracy, o których mowa w rozporządzeniu (UE) 2020/672, ponieważ służyło ono zapewnieniu wsparcia dochodu dla pracowników oraz pomaga w utrzymaniu istniejących stosunków pracy.

(10) Litwa spełnia warunki dotyczące zwrócenia się z wnioskiem o pomoc finansową, które określono w art. 3 rozporządzenia (UE) 2020/672. Litwa przedstawiła Komisji odpowiednie dowody potwierdzające, że faktyczne i planowane wydatki publiczne wzrosły od 1 lutego 2020 r. o 1 264 915 309 EUR w związku ze środkami krajowymi przyjętymi w celu złagodzenia skutków społeczno-gospodarczych pandemii COVID-19. Stanowi to nagły i znaczny wzrost, ponieważ dotyczy on również przedłużenia lub zmiany istniejących środków krajowych bezpośrednio dotyczących mechanizmu zmniejszonego wymiaru czasu pracy i podobnych środków, które obejmują znaczną część przedsiębiorstw i ludności aktywnej zawodowo na Litwie. W ramach zwiększonej kwoty wydatków Litwa zamierza sfinansować 144 350 000 EUR ze środków unijnych pochodzących z budżetu UE, a 21 505 309 EUR – ze środków własnych.

(11) Komisja skonsultowała się z Litwą oraz zweryfikowała nagły i znaczny wzrost faktycznych i planowanych wydatków publicznych związanych bezpośrednio z mechanizmami zmniejszonego wymiaru czasu pracy oraz podobnymi środkami, o których mowa we wniosku z 8 sierpnia 2022 r., zgodnie z art. 6 rozporządzenia (UE) 2020/672.

(12) Należy zatem udzielić pomocy finansowej, aby pomóc Litwie w przezwyciężeniu skutków społeczno-gospodarczych poważnych zakłóceń gospodarczych spowodowanych przez pandemię COVID-19. Komisja powinna podejmować decyzje dotyczące terminów zapadalności, wysokości i uruchamiania transz i podtransz w ścisłej współpracy z organami krajowymi.

(13) Ponieważ okres dostępności wskazany w decyzji wykonawczej (UE) 2020/1350 upłynął, potrzebny jest nowy okres dostępności dodatkowej pomocy finansowej. Wynoszący 18 miesięcy okres dostępności pomocy finansowej udzielonej decyzją

[5] TAR z 11 czerwca 2020 r. nr 12829, TAR z 9 czerwca 2021 r. nr 13151.

wykonawczą (UE) 2020/1350 należy przedłużyć o 21 miesięcy, w związku z czym łączny okres dostępności powinien wynosić 39 miesięcy od pierwszego dnia po dniu, w którym decyzja wykonawcza (UE) 2020/1350 stała się skuteczna.

(14) Litwa i Komisja powinny uwzględnić niniejszą decyzję w umowie pożyczki, o której mowa w art. 8 ust. 2 rozporządzenia (UE) 2020/672.

(15) Niniejsza decyzja powinna pozostawać bez uszczerbku dla wyniku procedur dotyczących zakłóceń funkcjonowania rynku wewnętrznego, które mogą zostać podjęte, w szczególności zgodnie z art. 107 i 108 TFUE. Niniejsza decyzja nie uchyla obowiązku powiadomienia Komisji przez państwo członkowskie, na podstawie art. 108 TFUE, o przypadkach potencjalnej pomocy państwa.

(16) Litwa powinna regularnie przedstawiać Komisji informacje dotyczące realizacji planowanych wydatków publicznych, aby umożliwić Komisji ocenę stopnia realizacji tych wydatków przez Litwę.

(17) Decyzję o udzieleniu pomocy finansowej podjęto, uwzględniając istniejące i przewidywane potrzeby Litwy, a także już przedłożone lub planowane wnioski pozostałych państw członkowskich o pomoc finansową na podstawie rozporządzenia (UE) 2020/672, z uwzględnieniem zasad równego traktowania, solidarności, proporcjonalności i przejrzystości,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

*Artykuł 1*

W decyzji wykonawczej (UE) 2020/1350 wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 2 wprowadza się następujące zmiany:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Unia udziela Litwie pożyczki do maksymalnej wysokości 1 099 060 000 EUR. Maksymalny średni okres zapadalności pożyczki wynosi 15 lat.”;

b) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Okres dostępności pomocy finansowej udzielonej na mocy niniejszej decyzji wynosi 39 miesięcy od pierwszego dnia po dniu, w którym niniejsza decyzja stała się skuteczna.”;

c) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Warunkiem uruchomienia pierwszej transzy jest wejście w życie umowy pożyczki, o której mowa w art. 8 ust. 2 rozporządzenia (UE) 2020/672. Wszelkie kolejne transze uruchamiane są na warunkach określonych w tej umowie pożyczki lub, w stosownych przypadkach, warunkiem ich uruchomienia jest wejście w życie addendum do tej umowy pożyczki lub zmienionej umowy pożyczki zawartej między Litwą a Komisją, zastępującej pierwotną umowę pożyczki.”;

2) art. 3 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 3

Litwa może finansować następujące środki:

a) dofinansowanie wynagrodzeń w trakcie okresu pozostawania bez pracy przewidziane w art. 41 »ustawy o zatrudnieniu nr XII-2470« z dnia 21 czerwca 2016 r., ostatnio zmienione »ustawą nr XIV-911« z dnia 20 stycznia 2022 r.;

b) dofinansowanie wynagrodzeń po okresie pozostawania bez pracy przewidziane w art. 41 »ustawy o zatrudnieniu nr XII-2470« z dnia 21 czerwca 2016 r., ostatnio zmienione »ustawą nr XIV-351« z dnia 27 maja 2021 r.;

c) zmienione w 2020 r. świadczenia dla osób samozatrudnionych przewidziane w art. 5-1 »ustawy o zatrudnieniu nr XII-2470« z dnia 21 czerwca 2016 r.;

d) zmienione w 2020 r. świadczenia dla osób samozatrudnionych prowadzących działalność rolniczą przewidziane w art. 5-2 »ustawy o zatrudnieniu nr XII-2470« z dnia 21 czerwca 2016 r.”.

*Artykuł 2*

Niniejsza decyzja skierowana jest do Republiki Litewskiej.

Sporządzono w Brukseli dnia […] r.

*W imieniu Rady*
*Przewodniczący*